

τοῦ Σουλτάνου δὲν τὸν ἔσωσεν ἀπὸ τὸν θάνατον μετὰ τῆς εἰς τὴν Υ. Π. δευτέρας ἀγγελίας τῆς ἐν Ἠελοποννήσῳ ἐπαναστάσεως. Δὲ πλῆθος μέγα στρατιωτῶν περικυκλοῦσι τὸ Πατριαρχεῖον, καὶ ἀπάγεται ὁ Γρηγόριος πρὸς τὸν Ἰππουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, κἀκεῖθεν πρὸς τὸν Ἀρχιστρατῆ- πην Χαλέπην ἐξετασθῆσόμενος ὡς ὑπεύθυνος, καὶ τέλος φέρεται καταδικασ, καὶ κρεμάται εἰς τὴν θύραν τοῦ Πατριαρχείου. Ἐμεινε δὲ ὁ αὐτίμιμος Γρηγόριος κρεμά- μενος τρεῖς ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα ῥίπτεται τὸ σῶμά του εἰς τὴν θάλασσαν παρατυρῆν διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ Φανουρίου ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, εἰς τοὺς ὑποίους παρεδόθη πρὸς μεγαλητέραν κα- ταισχύνην. Ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσ- σης ἀνελθὼν, ἀνέλαβε τὸ λείψα- νον τοῦ μάρτυρος Πατριάρχου τούτου πλοίαρχός τις Ἑπτανή- σος, Σκλάβος καλούμενος, καὶ μετέφερεν εἰς Ὀδησσὸν, ὅπου ἔτυχε λαμπροτάτης κηδείας δα- πάναις καὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. Ὁ ἱεράρχης Γρηγόριος εἶναι ὁ δεύ- τερος Πατριάρχης ὅστις ἠγχο- νίσθη ὑπὸ τῆς Σουλτανικῆς Ἐ- ξουσίας ἐν διαστήματι δύο σχε- δὸν αἰώνων. Ἦτον εἷς τῶν λο- γίων κληρικῶν τῆς παρούσης ἐ- κατονταετηρίδος, ἔχων μεγάλην τάσιν πρὸς τὴν διάδοσιν τῶν φώτων τῆς παιδείας. Ἐγκρατῆς δὲ τῆς Ἑλληνικῆς μετέφρασεν εἰς τὴν ἀπλήν διάλεκτον τοὺς

περὶ Ἱερωνύμης λόγους τοῦ Χρυ- σοστόμου, τυπωθέντας ἐν Βενα- νετία τῷ 1783 καὶ ὄμ. τῷ 1782 ὡς σημειοῦναι βιογράφος τοῦ Κ- Μαθᾶς, ὅστις ἐπίτη: λανθάνε- ται λέγων, ὅτι ὁ αὐτίμιμος Γρη- γόριος ἐξέδωκε τὴν παράφρασιν τῶν εἰς τὴν Ἐξαήμερον Ὁμιλιῶν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τῷ 1810, ἐνῶ τὸ πόνημα τοῦτο ἐξεδόθη τῷ 1807 κατὰ δια- ταγὴν μόνον τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου. Ἴδε τοὺς Ἀριθμοὺς 303 καὶ 410.

Δ.

ΔΑΜΑΣΚΙΝΟΣ (Ἰωάννης ὁ καὶ Στουδίτης). Δόκιμος ἀνὴρ τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος, γεν- νηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἱεροδι- άκνος ὢν συνέταξεν εἰς ἀπλήν φράσιν Λόγους μ', οἵτινες ἐκδο- θέντες πολλῶν ὑπὸ τ' ὄνομα Θεσαυρός, εἰς χρῆσιν τῶν ἀμ- θῶν ἱερέων, ἀναγινώσκονται εἰς τὰς ἑορτὰς ἔλου τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἐνεκα δὲ τῆς παιδείας του καὶ χρηστότητος τῶν ἡθῶν του πρού- χειρίσθη Ἐπίσκοπος Αἰτῆς καὶ Ρενδίνης, καὶ μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τιῶν Ἀρχιεπίσκοπος Ναυ- πάκτου καὶ Ἄρτας, καὶ Πατρι- αρχικὸς Ἐξάρχος Αἰτωλίας. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 9.

ΔΑΝΙΗΛ Μοναχὸς Ἠελοπον- νήσιος. Εἷς τῶν λογίων κληρι- κῶν τῆς παρούσης ἑκατονταετη- ρίδος. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 369.

ΔΑΠΟΝΤΗΣ (Κωνσταντῆς